Р Е Ш Е Н И Е
№ 41630

гр. София, 26.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 49 състав,** в публично заседание на 26.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **735** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 118 Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на М. В.-Д., чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.3, срещу Решение № 2153-21-2/07.01.2025 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град, с което е потвърдено разпореждане № [ЕГН]/ 10.10.2024г. на длъжностно лице по „ПО“ при ТП на НОИ – [населено място].

В жалбата е посочено, че оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане, с което е определен размерът на осигурителния доход за периода 2013-2018 г. е незаконосъобразно като постановено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Моли се решението да бъде отменено. Претендира се адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата и разноски.В съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена.

Ответникът - Директора на ТП на НОИ – С. – град – в съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление № 2121-21-217 от 04.07.2024 г., жалбоподателката е поискала да и бъде изменена личната пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68, ал. 1 и ал. 2 от КСО, във връзка с

параграф 22 ц, ал. 1 от ПЗР на КСО, като е представила удостоверение за платени данъци и осигуровки № 220362403110614 от 04.07.2024 ., издадено от НАП.
Извършена е проверка в пенсионното досие и регистъра на осигурените лица, като е констатирано, че М. В. В. - Д. е била самоосигуряваща се за периода 01.01.2013-31.12.2018 г.
От дирекция „Пенсии“ при ТП на НОИ С. - град е поискано от дирекция „Краткосрочни плащания и контрол” да извърши проверка относно внесените от жалбоподателката осигурителни вноски като императива предпоставка за зачитане на осигурителен доход на самоосигуряващо се лице.
Резултатът от проверката е обективиран в Констативен протокол № КВ-5-21- 01704145/30.09.2024 г., съгласно който М. В. В. - Д. е самоосигуряваща се за периода от 01.01.2013 г. до 31.12.2017 г. и има данни за внесени осигурителни вноски.
Издадена е Служебна бележка изх. № 21102-21-2882#1от 01.10.2024 г. с потвърден осигурителен доход на М. В. В. - Д. за периода 01.01.2013 - 31.12.2017 г. като самоосигуряващо се лице.
Окончателният размер на осигурителния доход е зачетен въз основа на внесените осигурителни вноски въз основа на издадения Ревизионен акт за начет от НАП № Р-22221018007998-091 -001/14.08.2019 г.
Установено е,че внесената осигурителна вноска за периода 01.01.2018 - 31.12.2018 г. не отговаря на дължимата такава, видно от Таблица 1 на Годишната данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2018 г.
Извършена е проверка относно деклариран вид на самоосигуряващите се лица в Информационната система на НОИ, като е установено, че жалбоподателката не е подавала декларации по чл. 1, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 по Наредбата за обществено осигуряване на самоосигуряващите се лица. В Регистъра на осигурените лица / РОЛ / няма информация за подавани данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО с вид осигуряване като самоосигуряващо се лице. За М. В. В. - Д. са подавани данни като за лице нает по трудови правоотношения и като изпълняващо дейност по безтрудови правоотношения.
С Разпореждане №2 от 09.10.2024 т. е отменено Разпореждане № [ЕГН]/53/12.07.2024 г., във връзка с представени нови доказателства за осигурителен доход за периода 01.01.2013 - 31.12.2017 г., пенсията е изменена от 04.07.2024 г. пожизнено на основание чл. 99, ал. 1, т. 2, буква “д” от КСО, като е зачетен осигурителен стаж - 41 години, 10 месеца и 27 дни и определен индивидуален коефициент, определен съгласно чл. 70, ал. 8-9, ал. 10, т.2 и 3, ал.11 и ал. 19 от КСО -1.605.
Зачетения осигурителен доход от възнаграждения по основен трудов договор и от допълнителни трудови и безтрудови правоотношения и самоосигуряване на М. В. В. - Д. за обжалвания период 01.01.2013-31.12.2017 г. е както следва:
- 01.01.2013 – 31.12.2013г. - 19 320.00 лв. от самоосигуряване, общ осигурителен доход за 2013 г. - 26 400.00 лв.
- 01.01.2014 – 31.12.2014 г. - 21 720.00 лв. от самоосигуряване, общ осигурителен доход за 2014 г. - 28 800.00 лв.
- 01.01.2015 – 31.12.2015 г. - 27810,32 лв. от самоосигуряване, общ осигурителен доход за 2015 г. - 31 200 .00 лв.
Осигурителният доход за м.07, м. 08 и м. 09.2015 г. - е ограничен съгласно чл.6, ал.2 от КСО до максималния осигурителен доход за месеца - 2600 лв., приет със ЗБДОО.
- 01.01.2016 - 31.12.2016 г. - 23 760.00 лв. от самоосигуряване, общ осигурителен доход за 2016 г. - 31 200.00 лв.
- 01.01.2017 - 31.12.2017 г. - 22 915.64 лв. самоосигуряване, общ осигурителен доход за 2017 г. -

31 200 .00 лв.
Осигурителният доход за м. 11 и м.12.2017 г. е ограничен съгласно чл.6, ал.2 от КСО до максималния осигурителен доход за месеца - 2600 лв., приет със ЗБДОО.
С разпореждане № [ЕГН]/ 10.10.2024г. на длъжностно лице по „ПО“ при ТП на НОИ – [населено място] на основание чл. 99, ал. 1, т. 2, б. „д“ от КСО личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателката е изменена пожизнено, считано от 04.07.2024 г.
Разпореждането е оспорено по административен ред, като е потвърдено с Решение № 2153-21-2/07.01.2025 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град.
По делото са изслушани и приети СИЕ, както и допълнително заключение към СИЕ, оспорени от ответника.Вещото лице след извършена проверка на документите по делото и административната преписка е дало заключение по поставените му задачи и допълнителни въпроси.
Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:
Жалбата е подадена в на 14-дневния преклузивен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, във връзка с чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално ДОПУСТИМА.
Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.
По валидността на акта:
Оспореното решение е издадено от компетентен орган – директор на ТП на НОИ – С. град, съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б."а" от КСО и в предвидената от закона форма, установена в чл. 117, ал. 3 от КСО. Процесните разпореждания също са издадени от компетентен орган.
Решението на директора на ТП на НОИ С.-град съдържа фактическите и правните основания, послужили за издаването му. Не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, поради което съдът приема, че не са налице пороци, водещи до нищожност на оспорения акт.
По процесуалната и материална законосъобразност на акта:
Спорен по делото е въпросът правилно ли е определен осигурителният доход на жалбоподателката, съответно правилно ли е определен размерът на отпуснатата й пенсия.
Съгласно чл. 41, ал. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж, осигурителният стаж и осигурителният доход на самоосигуряващите се лица се установяват с осигурителни книжки, в които се посочват времето, през което лицата са били осигурени, и доходът, върху който са внесени или дължими осигурителни вноски. За времето след 31 декември 2006 г. самоосигуряващите се лица могат да установяват осигурителен стаж и осигурителен доход и въз основа на данните за внесените дължими осигурителни вноски, съдържащи се в информационната система/ регистрите на НОИ/. За времето след 1 януари 2016 г. самоосигуряващите се лица установяват осигурителен стаж и осигурителен доход само въз основа на данните за внесените дължими осигурителни вноски, съдържащи се в информационната система/ регистрите на НОИ (чл. 41, ал. 1, изр. трето от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж).
Съгласно чл. 70, ал. 3 от КСО, доходът, от който се изчислява пенсията, се определя, като средномесечният осигурителен доход за страната за 12 календарни месеца преди месеца на отпускане на пенсията се умножи по индивидуалния коефициент на лицето.
Съгласно чл. 70а, ал. 1 от КСО, средномесечният осигурителен доход, съответно осигурителният доход за месеца се определя от възнаграждението или осигурителния доход, върху които са внесени или дължими осигурителните вноски за лицата по чл. 4, ал. 1, ал. 3, т. 5 и 6 и ал. 10, а за самоосигуряващите се лица и за лицата по чл. 4а, ал. 1 и чл. 4а1, ал. 1 - от дохода, върху който са внесени осигурителни вноски.

При извършените проверки в пенсионното производство е установено ,че внесената осигурителна вноска за периода 01.01.2018 - 31.12.2018 г. не отговаря на дължимата такава, видно от Таблица 1 на Годишната данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2018 г., поради което не е признат осигурителен доход за този период.
По делото не е спорно, че жалбоподателката е имала качеството на самоосигуряващо се лице през спорния период. Тълкуването на цитираната по-горе норма на чл. 70а, ал. 1 от КСО, налага извода, че след като лицето е самоосигуряващо се, то за да бъде признат осигурителния доход за съответния период, следва да са внесени осигурителните вноски в законоустановения им размер. Съдът приема за правилен изводът на административния орган, че след като размерът на заплатените осигуровки не отговаря на дължимите такива, то не са налице основания за зачитане на процесния осигурителен доход.
От жалбоподателя не са ангажирани допълнителни доказателства, от които да се установяват обстоятелства, оборващи констатациите, формирани в хода на пенсионното производство и в процесното решение. Не се установяват такива обстоятелства и от заключението на вещото лице.Видно от заключението на основната експертиза и нейното допълнение не е отразено от вещото лице, че внесените осигурителни вноски не са в пълен размер.Вещото лице е игнорирало данните от НАП,налични в кориците на делото, които са съществени и са взети в предвид от длъжностното лице постановило оспореното разпореждане.
С оглед изложеното, оспореното решение е правилно и законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.
Предвид изхода на спора и на основание чл.143, ал.3 и ал.4 от АПК, направеното искане от ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и същото следва да се присъди в размер на 200.00 лв./102.26 евро/ на основание чл. 78,ал. 8 от ГПК, вр. с чл.37 от ЗПП, вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр.с чл.144 от АПК.
Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. В.-Д., срещу Решение № 2153-21-2/07.01.2025 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град, с което е потвърдено разпореждане № [ЕГН]/ 10.10.2024г. на длъжностно лице по „ПО“ при ТП на НОИ – [населено място].

ОСЪЖДА М. В.-Д., ЕГН [ЕГН] с адрес: [населено място], [улица], вх. В, ет. 2, ап. 41, да заплати на ТП на НОИ- С.-град сумата от 102.26 евро / сто и две евро и двадесет и шест цента/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: